Zaterdag 19 Februari 1944. ·DAGBLAD· 61ste Jaargang. No. 4136

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 2.00 per maand [Aruba ƒ 2.50] bij vooruitbetaling
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

LANDING OP ENIWETOK.

OLIE RAFFINADERIJ IN VENEZUELA.

Phil Clark seint uit New York:

C. H. Lieb, President van de Creole Petroleum Corporation deelde in een vraaggesprek aan de Associated Press mede:

„Wij hopen binnen een jaar te beginnen met de bouw van een moderne olie-raffinaderij in Venezuela met een dagelijkse capaciteit van ten minste 40.000 vaten. Er zijn reeds plannen bekend gemaakt ten aanzien van deze raffinaderij, doch wij hebben reden om te geloven, dat wij erin zullen slagen van den Petroleum Administrateur vóór het einde van de oorlog de nodige materialen te verkrijgen om met de bouw te beginnen.. Dat is ten minste onze bedoeling. Ons comité van vijf man bestudeert thans de technische biezonderheden met betrekking tot het kiezen van een plek waar deze raffinaderij gebouwd zal worden. En het ontwerpen van het bouwplan zal nog zes maanden in beslag nemen zodat wij pas daarna met de feitelijke bouw kunnen beginnen. Dan zullen wij gaan naar den Petroleum Administrateur om de nodige voorrang-vergunningen te vragen voor de toekenning van het materiaal ter ogenblikkelijke levering aan Venezuela.

Het productievermogen van deze nieuwe raffinaderij zal niet noodzakelijkerwijs beperkt worden tot 40.000 vaten per dag doch kan zeer worden uitgebreid. Het zou de eerste grote moderne raffinaderij zijn in Venezuela en blijken van grote hulp te zijn in de levering van olie voor de oorlogvoering.

T. W. Palmer, Directeur van de Creole Petroleum Corporation, zeide in een vraaggesprek aan de Associated Press, dat alle toekomstige raffinaderijen van de Standard Oil Companies in het Caraïbische gebied „in Venezuela zullen worden gebouwd.

Ik geloof, dat het toppunt bereikt is in productie-vermogen door de raffinaderijen op Aruba en dat de installaties daar in doeltreffendheid afnemen. Van nu af aan zien wij naar Venezuela als een strategische, practische en voorname plaats voor al onze raffineringswerkzaamheden. Wij hebben deze mening versterkt na de besprekingen met President Medina bij zijn laatste bezoek aan de Verenigde Staten toen hij ons zeide: „De olie-industrie in Venezuela is verzekerd."

Dit heeft ons de nodige zekerheid gegeven voor onze toekomstige werkzaamheden aldaar en wij zien volgaarne naar Venezuela als het voornaamste gebied van de olie-opbrengst.

Wij geloven, dat de Noordamerikaanse regering ook in de eerste plaats naar Venezuela ziet als een der beste buitenlandse oliebronnen, niet alleen vanwege de nabijheid van de Noordamerikaanse havens, doch ook vanwege de vriendschappelijke behulpzame houding der Venezolaanse regering". (New York, Y(AP) 18.2).

Hier ziet men hoe de Russen de omsingelde Duitse divisies bij Korsun hebben opgeruimd. Meer naar beneden tracht het Rod Leger om Krivoi Rog in een nijptang te vangen. De gebroken pijlen geven de mogelijke toekomstige opmars aan van twee Russische legers: van Apostolovo naar Kherson en Nikolaev. Een „statute mile" is 1609 meter..

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

„In de nacht van 18 Februari kwamen onze troepen ten Zuid-Westen van Luga al vechtende vooruit en veroverden zij verschillende plaatsen. Ten Zuid-Westen van Novgorod leverden onze troepen offensieve gevechten waarbij zij Sjimsk, districtscentrum van het Leningradgebied en een groot station, veroverden. Ook veroverden zij de plaatsen Nizjni Prigon, Vesjka en Staraya Sjimsk.

Ten Zuiden van het Ilmenmeer gingen onze troepen tot het offensief over en namen zij stormenderhand de stad en het spoorwegknooppunt Staraya Russa en meer dan 40 andere plaatsen. Ten Noorden van Zvenigorodka hebben onze troepen verspreid liggende vijandelijke groepen volkomen opgeruimd, welke zich schuilhielden in ravijnen en bossen ten Zuiden van Serovka na uitroeiing van de omsingelde Duitse groep. In andere sectoren van het front vonden verkenningen plaats en werd artillerie- en mortiervuur gewisseld. Op sommige plaatsen werden gevechten van plaatselijk belang geleverd.

Op 17 Februari ontwrichtten of vernielden onze troepen aan alle fronten 61 Duitse tanks. 12 Vijandelijke vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten of door het afweervuur." (Moskou, (AP) 18.2).

NOORDAMERIKANEN LANDEN OP ENIWETOK.

De soldaten en mariniers der Verenigde Staten voeren het tempo van het offensief in de Stille Oceaan op en bestrijden thans de Japanners op Eniwetok, het meest Westelijk gelegen eiland van de Marshall-groep, terwijl de Noordamerikanen wachten op bevestiging van de vloot- en lucht-overwinning op het machtige Truk.

Hechte strandhoofden werden Donderdag gewonnen op Eniwetok, waarover de laatste aanvoerlijn liep voor de gepasseerde Nipponese garnizoenen in de gehele Marshall-groep, terwijl de kanonnen der slagschepen een beschermend gordijnvuur afwierpen en de vliegdekschepen luchtdekking boden. De aanvalstroepen bewogen zich toen met grote kracht voort tegen de vijandelijke defensies, grotendeels bestaande uit kazematten, die gehavend zijn door herhaalde luchtaanvallen.

Nauwelijks een dag tevoren zond de Noordamerikaanse zee-armada honderden bombardementsvliegtuigen tegen Truk om de eerste aanval van de oorlog te openen op de vijandelijke vlootconcentratie in het krachtig verdedigde binnenwater. Hoewel de radio's der oorlogsschepen nog het stilzwijgen bewaren, waardoor de mogelijkheid wordt te kennen gegeven, dat de strijd voortgang heeft, zeide de Noordamerikaanse Secretaris van Marine Frank Knox in Washington vol vertrouwen: „Ik geloof, dat deze aanval een overwinning is" (Pearl Harbor, (AP) 19.2).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NAPELS.

„**Te water:** Onze schepen blijven met kanonvuur steun bieden in het gebied van Anzio. Patrouilles van torpedoboten van de Noordamerikaanse marine onderschepten vijandelijke torpedojagers of mijnenvegers, die ten Noorden van Capraia naderden in de nacht van 17 op 18 Februari. Torpedoaanvallen werden uitgevoerd door de PTboten. De resultaten hiervan werden niet gezien.

Te land: De troepen van het 5e leger hebben na harde gevechten twee krachtig verdedigde toppen ten Westen van de Monte Cassino in bezit genomen tijdens aanvallen op 17 en 18 Februari. Nieuwzeelandse en Brits Indische afdelingen nemen deel aan de aanvallen in deze sector van het front. Aanvallen op onze stellingen in in een andere sector van het hoofdfront van het 5e leger werden afgeslagen.

De vijand blijft voortgaan met het werpen van troepen en tanks tegen de stellingen van het 5e leger op het strandhoofd van Anzio.

De vijandelijke verliezen waren hevig. Onze linies bleven intact en wij deden verschillende geslaagde plaatselijke tegenaanvallen. Aan het front van het 8e leger waren de patrouilles actief. Poolse troepen hebben Duitse gevangenen genomen.

In de lucht: Gisteren beperkte het weer onze verrichtingen, doch lichte bommenwerpers vielen troepen te Carroceto en Sezze aan. Gevechtsvliegtuigen onderhielden patrouille-vluchten boven het strandhoofd van Anzio. De dokken van Castiglione werden gebombardeerd door middelzware bommenwerpers. In de nacht van 18 op 19 Februari vervolgden de bommenwerpers hun aanvallen op vijandelijke verbindingswegen ten Noorden van Anzio.

Tijdens de dag werden 3 vijandelijke vliegtuigen vernield. Wij verloren er één.

De luchtmacht van het Middellandse Zeegebied voerde ongeveer 300 enkelvluchten uit. De vijandelijke activiteit boven het strandhoofd bestond uit ongeveer honderd enkel vluchten" (Napels, (AP) 19.2).

Vier kleine pijlen tonen aan waar de Russen het Duitse bruggehoofd op de linkeroever van de Dnjepr hebben opgeruimd. Moskou heeft ook de verovering van Nikopol op de rechteroever van de Dnjepr gemeld en de opruiming van de omsingelde Duitsers ten Westen van Tsjerkassy. Het beschaduwde deel is in Duitse handen.

Het nieuws van vandaag.

De Noordamerikaanse troepen zijn niet geland op Truk. Op een persconfenrentie heeft de Noordamerikaanse Secretaris van Marine, Frank Knox, de berichten van de Japanse radio ontkend als zouden grondstrijdkrachten de krachtig versterkte basis van den vijand bestormd hebben. „Het was een luchtaanval door vliegtuigen van vliegdekschepen", aldus zeide Knox. Maar het was beslist een grote aanval aangezien nog steeds niet bekend is of hij is afgelopen. Honderden vliegtuigen namen er aan deel en deze hebben zeker duizenden enkele vluchten kunnen uitvoeren als de aanval een paar dagen geduurd heeft. In ieder geval kan men vertrouwen dat er belangrijke successen geboekt zijn, die bekendgemaakt zullen worden zodra het niet meer nodig is voor de oorlogsschepen om hun radio-apparaten stil te houden.

De Noordamerikaanse troepen zijn wel geland op Eniwetok. In een verklaring heeft Admiraal Chester W. Nimitz, de Noordamerikaanse Opperbevelhebber in de Stille Oceaan, dit bekend gemaakt. Eniwetok is de meest Westelijk gelegen atol in de Marshallgroep. Hiermede is men ook het dichtste bij het eiland Wake en bij Japan gekomen.

Er wordt op het ogenblik hevig gestreden tegen de Japanners, die nog niet gedood zijn door het hevige lucht- en vlootbombardement dat aan de landing voorafging.

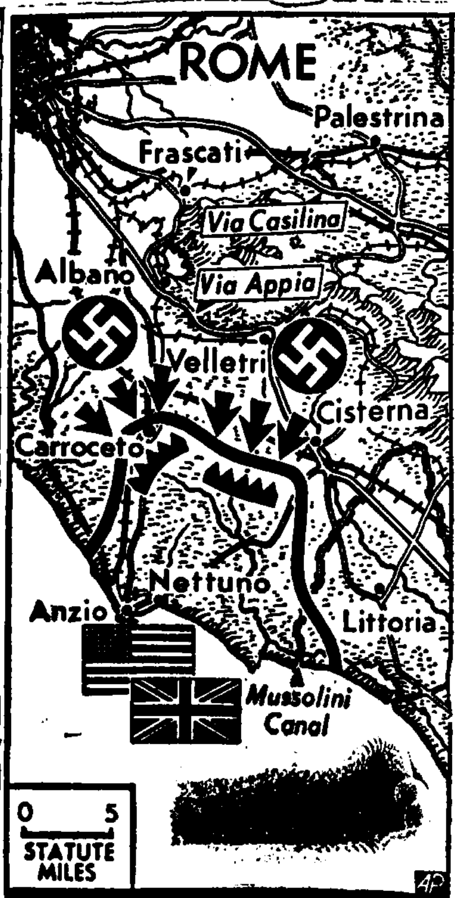
Dit is wel een bewijs hoe krachtig de Noordamerikaanse vloot is. Gelijktijdig werden Truk en Eniwetok aangevallen.

En verder naar het Zuiden hebben MacArthurs vliegtuigen de vernieling van het Japanse convooi voltooid, dat voorraden en versterkingen poogde te brengen naar de geïsoleerde Japanse garnizoenen in de Bismarck Archipel. In totaal zijn 15 Japanse schepen in de grond geboord, waaronder 12 koopvaardijschepen, 1 torpedojager en 2 corvetten.

In Moskou is nu de verovering van Staraya Russa en Sjimsk bekendgemaakt. De bedreiging voor Pskov, welke stad de Russen blijkbaar op 23 Februari — de jaardag van het Rode leger — willen veroveren, is hiermede nog toegenomen. In de Oekraïne is een grote slag gaande om de belangrijke stad Krivoi Rog en in de gehele Dnjepr-bocht hebben de troepen van Von Mannstein het hard te verduren.

Op het strandhoofd van Anzio in Italië is het Duitse offensief om de Geallieerden in zee te werpen in volle gang. Het communiqué van Napels meldt evenwel, dat de Geallieerde linies intact gebleven zijn en dat de nazies hevige verliezen lijden.

In de afgelopen nacht hebben de Duitsers een represaille-bombardement uitgevoerd op Londen. Er werden branden gesticht en ook zijn er slachtoffers gevallen. Het was de hevigste aanval op de Britse hoofdstad sedert 1941.

Op zes punten langs de frontlinie van het Geallieerde 5e leger ten Zuiden van Rome vallen de Duitsers vandaag aan. De Noordamerikanen houden stand ten Westen van Cisterna, terwijl de Britten de vijandelijke aanvallen afslaan in het gebied van Carroceto.

Een Epiloog die wat laat komt.

Ik heb heimwee naar de zon van Curaçao

door
PROF. DR. J. VAN DER VELDT O.F.M.

Dit slotwoordje had ik in de pen en het was er eigenlijk al half uit, vóórdat ik Curaçao verliet, waar de korte tijd van mijn verblijf aldaar was zó gevuld, dat ik werkelijk geen kans zag, om dit artikel af te maken. Een dag heeft nu eenmaal maar 24 uur en daarvan gaan nog verschillende uren af, die een mens moet „besteden" om lijf en ziel bij elkaar te houden.

Het is nog te vroeg om al de indrukken, ideeën en gevoelens, die ik in de uitermate prettige, interessante en leerzame 14 dagen van mijn verblijf op dit mooie stukje Nederland vergaderd heb, tot een synthese te brengen.

Ik zal mij bepalen enige vragen te beantwoorden, die ik beloofd had schriftelijk te zullen behandelen.

Het is natuurlijk onnodig te herhalen, dat ik blij was op Nederlands grondgebied te zijn en onze vlag te zien wapperen boven een der laatste stukjes grond die de internationale rovers ons gelaten hebben. Die opmerking is al door honderden bezoekers gemaakt en zal nog wel door meer honderden herhaald worden. Dat neemt echter niet weg, dat ook een afgezaagde opmerking waar kan zijn.

Men heeft mij herhaaldelijk — ik schat ongeveer 37 maal — gevraagd, of Curaçao me meegevallen was. Mijn 37 maal herhaald antwoord was, dat „meevallen" niet het juiste woord was. Ik had genoeg van Curaçao gelezen en gehoord om te weten, dat het waarachtig geen wildernis was. Integendeel. Toch werden mijn verwachtingen nog overtroffen. Het was een openbaring, hier een kleine maar volledige maatschappij te ontdekken, met de klemtoon op „volledig", en met een beschaving zoals men in verschillende veel grotere landen tevergeefs zal zoeken. En het was verbijsterend te zien, wat het moederland met de bevolking en de bevolking met het moederland hier tot stand gebracht heeft. Ik denk dan niet alleen aan economische welvaart, maar vooral aan echte cultuur. Als Nederlander en als paedagoog heb ik vol bewondering gestaan voor het grootse werk van de Katholieke Missie. Het is natuurlijk altijd een moeilijke vraag, wat er zou gebeurd zijn, als dit of dat niet had plaats gehad. Het antwoord op zulke vragen behoort tot — wat de theologen noemen — het rijk der „futiribilia", en dezelfde theologen weten, dat dat terrein vol ligt met de stereotiepe voetangels en klemmen. Toch lijkt het niet overdreven, te beweren, dat Curaçao wel nauwelijks het peil bereikt zou hebben, waarop het staat, indien het gespeend gebleven was van het werk der Paters, Fraters en Zusters. Ook dit is uit den treure herhaald, maar het klaarbijkelijke is nu eenmaal waar.

Het is te hopen en ook beslist te verwachten, dat Curaçao zich niet zal laten misleiden door zogenaamde leiders met dikke woorden, — dikke woorden dienen vaak om magere gedachten of duistere doeleinden te verbergen, ook wanneer dergelijke lieden overigens hun stof beheersen of althans menen dat te doen.

De Italiaanse katholieken en het fascisme.

Daar ik vragen aan het behandelen ben, mag ik een beetje van de hak op de tak springen. De eerste sprong is van Curaçao naar Italië. Na mijn lezing over Fascisme en kerkelijke politiek heeft een der toehoorders de inderdaad zeer logische vraag gesteld, hoe het mogelijk was, dat in Italië verschillende ontwikkelde Katholieken en zelfs geestelijken het Fascisme aanhingen. Als denkende wezens moesten zij het verderfelijke van het fascistisch systeem, zijn verkeerde ideologie, zijn staatsvergoding enz., inzien en verwerpen, en toch steunden zij dat systeem. Hoe is dat te verklaren?

Ik moge mijn antwoord in een paar punten samenvatten. Op de eerste plaats zullen er misschien onder de katholieke Italianen wel geweest zijn, die het hele fascistische stelsel, hutje met mutje, en inclusief de valse philosophie geaccepteerd hebben. Evengoed als er in 1870 ook geestelijken waren onder de Garibaldisten en er in Duitsland zeker echte Nazies zijn onder de priesters. Maar zulke lieden, die wetens en willens de verderfelijke philosophie aanhangen, weten ook, dat ze verkeerd doen. Hun eigen geweten zal hun dat wel vertellen.

Het probleem begint echter, wanneer men te doen heeft met mensen, die fascist waren en tegelijk goed katholiek wensten te blijven. Mijn ondervinding was, dat deze mensen onderscheid maakten tussen het Fascisme als ideologisch stelsel en als een instelling van practisch politiek. Zij wensten alleen datgene te zien, wat zij beschouwden als het goede in de practijk van het Fascisme, b.v. dat het orde geschapen had in Italië, dat het godsdienstonderricht op de scholen had ingevoerd, de bedelarij had opgeheven, zekere instellingen, die zij verderfelijk achtten had opgeheven, goede wegen had aangelegd, de treinen op tijd deed lopen, het volk warm had gemaakt voor de grootheid van Italië enz. enz. Voor de rest deden zij de ogen dicht, d.w.z. zij trachten te abstraheren van de diepere, philosophische ondergrond van het stelsel als zodanig. Voor menigeen en vooral voor een principiëlen Nederlander, moge zulk een struisvogelpolitiek een psychologisch raadsel blijken, maar voor een Italiaan steekt er veel minder raadselachtigs in. Om dit te begrijpen, moet men niet vergeten, dat het Fascisme nooit zoveel ophef gemaakt heeft van zijn diepere beginselen, als de Duitse Nazies doen. Het bezat geen algemeen bekend en gelezen evangelie, zoals de Nazies bezitten in „Mein kampf" of in Rosenbergs schrijfsels. Het kwam natuurlijk wel voor, dat een of andere fascistische leider de princiepen van het systeem in woord of geschrift verkondigde en het kwam ongetwijfeld ook voor, dat een denkend Italiaan tot de conclusie moest komen, dat de laatste consequenties van het stelsel vlakweg in strijd waren met zijn eigen wijsgerige of godsdienstige opvattingen. Dat deze ontdekking hem toch niet tot „bekering" dwong, moet grotendeels toegeschreven worden aan de eigenaardige mentaliteit van den gemiddelden Italiaan. Voor hem is politiek niets anders dan de kunst van het onmiddellijk bereikbare. Daarenboven — en dat vooral is typisch Italiaans — hij kan eenvoudig niet geloven, dat de gevolgtrekkingen van een stelsel in de practijk omgezet zullen worden als deze in strijd zouden zijn met de gezon-

de rede. Hij laat dat over aan de „gründliche" Duitsers, op wie hij daarom met een zeker glimlachend medelijden neerkijkt. Wanneer ik in discussies met intelligente Italianen over het Fascisme hun er op wees, dat het systeem noodzakelijk moest leiden tot staatsvergoding, rassenhaat, godsdienstvervolging, verkeerde zedelijkheidsnormen, dan kreeg ik gewoonlijk het schokschouderend antwoord te horen: chi lo sa? — Wie zal het zeggen?

Om een politiek stelsel te begrijpen, moet men de psychologie van een volk kennen.. En „in politicis", zoals overigens op menig ander gebied, zijn de Italianen geboren en getogen opportunisten. Het is trouwens een opmerkelijk feit, dat de boven aangehaalde consequenties, eerst in practijk gebracht werden nadat Mussolini zijn monsterverbond met Hitler gesloten had; ondanks het feit, dat die consequenties logisch uit het fascistische systeem afgeleid konden worden, waren zij practisch gesproken toch slechts Duitse import, die dan ook van de zijde van het volk met weinig enthousiasme aanvaard werd.

Het verbod van de N.S.B. en Duitse katholieken.

Ik spring nog eens op een andere tak, — ditmaal om een bezoek te brengen bij de bisschoppen van Nederland. Hoe is het te verklaren, heeft men gevraagd, dat deze in Nederland het lidmaatschap van de N.S.B. en soortgelijke verenigingen onder strenge kerkelijke straffen verboden, terwijl eenzelfde verbod niet gold voor Duitsland en Italië, waar zelfs geestelijken het Nazisme of Fascisme aanhingen. Het antwoord is, dat we in Nederland te doen hadden met een disciplinaire maatregel. Voor zover de Nazieleer strijdig is met de katholieke geloofs- of zedenleer, is zij verboden voor iederen Katholiek waar ter wereld ook. Hoe het mogelijk was althans in Italië, dat personen, de practische politiek van het Fascisme konden toegedaan zijn, zonder de verkeerde philosophie ervan te aanvaarden, heb ik zo juist uiteengezet. Natuurlijk stelt zo iemand zich aan het gevaar bloot, gaandeweg ook de leerstellige inhoud van het stelsel op te nemen.

Met het oog op dat gevaar hebben de bisschoppen van Nederland het nuttig geoordeeld het lidmaatschap van dergelijke gevaarlijke partijen eenvoudig te verbieden, in de overtuiging dat zij daarmee in ons land, waar de katholieken gelukkig luisteren naar hun overheid, meer konden bereiken dan door het aan ieders geweten over te laten, om uit te maken, hoever hij kon gaan. Dat de bisschoppen in Duitsland een dergelijke maatregel niet getroffen hebben is hun zaak.

Waarschijnlijk waren zij van oordeel, dat zij met een expliciet verbod meer kwaad dan goed zouden doen.

Onzes inziens zijn in het begin van het Nazisme de Duitse bisschoppen te laks opgetreden. Hoe dat ook zij, men vergete niet, dat wat er aan het optreden van de bisschoppen in Duitsland en Italië ontbrak, ruimschoots aangevuld werd door een hogere autoriteit, nl. den Paus zelf. Na de encyclieken „Non abbiamo bisogno" en „Mit brennender Sorge" wisten de Katholieken in Italië en Duitsland heel duidelijk, waar zij zich aan te houden hadden.

„Humaan kapitalisme".

Ten slotte de laatste tak — en nu gaat de reis, geloof ik, de richting van Rusland uit. Men heeft mij gevraagd, of ik geloof in humaan kapitalisme. Ik heb toen geantwoord met een min of meer weifelend uitgesproken: ja, misschien. De weifeling spoot voort uit de onzekerheid, in welke zin de vraagsteller het woord „kapitalisme" opvatte. Want dat is een van die woorden, die rekbaar zijn als een doedelzak. Wanneer men eronder verstaat het systeem van particulier eigendom, dan geloof ik, dat een onderneming gevestigd op die basis humaan kan zijn. Ik zeg niet, dat alle kapitalistische ondernemingen humaan zijn, maar ik beweer, dat kapitalisme en humaniteit elkander niet uitsluiten. Nederland kende vóór de oorlog verschillende voorbeelden van „humaan kapitalisme" En het wil mij voorkomen, dat er ook op Curaçao ondernemingen zijn die eerlijk trachten humaan te zijn. Ik geloof dus in de mogelijkheid — en zelfs in het werkelijk bestaan — van humaan kapitalisme.

Ik wil nog iets verder gaan door te beweren dat ik ook overtuigd ben van het bestaan van „inhumaan communisme". Niet dat communisme per se inhumaan behoeft te zijn: in de katholieke kloosterorden is het b.v. zeer humaan. Maar evenmin als kapitalisme altijd humaan was of is, evenmin was of is communisme steeds humaan. Wanneer de invoering van communisme gepaard gaat met de uitmoording van vele echte of vermeende tegenstanders, zoals dat nog in de 20e eeuw in enige landen voorgekomen is, dan moet men er wel een zeer vreemdsoortige definitie van de term op na houden, om dergelijke communistische practijken humaan te kunnen noemen.

Niet humaan is ook de vorm waarin zich het communisme gewoonlijk aandient of opdringt, nl. de vorm van atheïstisch of godloos communisme. De reden is duidelijk. Humaan is, zoals men weet, niet anders als een gelatiniseerde term voor menselijk. Welnu, het geloof aan en de dienst van God behoort tot de meest algemeen menselijke verschijnselen, en de loochening van God en de strijd tegen de godsdienst zijn derhalve „onmenselijk".

Persoonlijk eigendom.

Blijft nog de vraag of communisme als zuiver economisch systeem humaan d.w.z. menselijk is. Hierop kan alleen de practijk een antwoord geven. Het systeem wordt inderdaad in practijk gebracht en sommige mensen beweren, dat zij er zich wèl bij bevinden. Het is echter zeer de vraag, zoals Willkie opmerkt, of de mensen zich op de duur gelukkig zullen voelen onder een stelsel, dat het individuele eigendomsrecht verwerpt.

De drang naar persoonlijk eigendom is wederom zulk een echt „menselijke" eigenschap, dat het bijna „onmenselijk" lijkt, deze drang bij alle mensen te fnuiken. Iets anders is het natuurlijk, wanneer personen vrijwillig afstand doen van eigendom.

De vraagsteller moet dus niet van katholieke zijde het verlossende woord verwachten in de zin waarin hij het verwacht. De verlossing ligt niet in een extremistisch stelsel. En van humaniteit gesproken deze moet, net als de liefde, van twee kanten komen.

Van zelf gaan mijn gedachten nu weer terug naar zonnig Curaçao. Het epitheton „zonnig" dringt zich noodzakelijkerwijze op aan iemand, die nu weer tussen het ijs en de sneeuw van New York zit. Alleen iemand die in één etmaal de sprong maakt van Curaçao naar het winterse Manhattan, is in staat ten volle het gezegende klimaat van de Caraïbische Zee te waarderen. Ik heb een tikje heimwee naar de zon.

De onderafdeling van het Nederlandse Rode Kruis heeft dan ook gemeend bij dit bezoek van Haar Hoge Voorzitster alles in het werk te stellen om te tonen, dat haar organisatie groeit en bloeit, zodat de Prinses, met trots vervuld, zal zien, dat Haar werk niet voor niets was.

Om nu aan Haar te tonen dat ook de bevolking van Curaçao eveneens achter het Rode Kruis staat, zullen onze helpsters en helpers enige dagen vóór de komst van onze Prinses, uw huis en/of uw auto met een of meer Rode Kruizen willen versieren. Deze versiering is dubbel nuttig en deze kunt u gedaan krijgen in prijzen van ƒ 1,—, ƒ 2,50, ƒ 5,— en hoger. De gehele opbrengst komt ten bate van het Nederlandse Rode Kruis, de organisatie van Prinses Juliana.

Ik twijfel niet of u zult bij deze bizondere gelegenheid hiervoor gaarne een offertje over hebben. „Ieder huis voor het Rode Kruis" zal de Prinses zeker tot groot genoegen stemmen.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Heden om 16.30 uur Sithoc — Lightning. Zondag as. 10 uur terrein Juicio: Vitesse A — Dosko A (scheidsrechter Leander). De wedstrijd op het Rifterrein gaat niet door. Om 16 uur grote wedstrijd tussen D.S.C. en Hilversum.

LIJDENSMEDITATIE OP GROOT KWARTIER.

Gedurende de vaste tijd zal in de Parochiekerk van Groot Kwartier lijdensmeditaties gegeven worden in de Nederlandse taal door Pater Philipus Offermans O.P. De lijdensmeditaties zullen Dinsdag om 20 uur gehouden worden. Het Nederlands Mannenkoor „Laus Deo et Mariae" zal voor en na de meditatie toepasselijke liederen zingen. De eerste meditatie zal gehouden worden op Dinsdag 7 Maart.

EEN HEFFING VAN 35%.

Vooruitbetalingen van 35% van de netto-winst gemaakt door alle Nederlandse handelsondernemingen en industrieën, die buiten het door den vijand bezette gebied zaken drijven, zullen door de Nederlandse regering te Londen worden geind........ ...

Deze betalingen zullen worden beschouwd als vooruitbetalingen op belastingen op alle winsten gemaakt door Nederlandse zaken gedurende de jaren van de vijandelijke bezetting.

Gisteren, zo meldt Aneta, is een Koninklijk Besluit te dezer zake te Londen verschenen, waarin o.a. gezegd wordt, dat het wenselijk is, dat Nederlandse firma's nu reeds bijdragen in de financiële offers, die voor de voortzetting van de oorlog zullen moeten worden gebracht. Deze 35% zullen worden geheven over de nettowinst van ieder financieel jaar. De bedragen opgebracht voor buitenlandse belasting of belastingen geheven in Nederlandse overzeese gebieden, zullen worden afgetrokken. Kapitaaluitgaven voor de aanschaffing van nieuw bedrijfsmateriaal, nieuwe eigendommen of verbeteringen, zullen evenwel niet worden afgetrokken.

Geleden verliezen echter mogen worden afgetrokken van de winsten behaald in voorafgaande jaren.

(Het bovenstaande is een letterlijke vertaling van een heden ontvangen Aneta-telegram, dat uiteraard niet het gehele Koninklijk Besluit bevat doch slechts een uittreksel hiervan. Desgevraagd gaf de Administrateur van Financiën aan de Gouvernementspersdienst als zijn mening te kennen, dat deze maatregel betrekking heeft op zg. „overgeplaatste zaken" en dat de Curaçaose zaken hiervan vrij blijven, al zal — zo zeide Mr. Hoogeveen — de letterlijke text van het Koninklijk Besluit moeten worden afgewacht alvorens hierover zekerheid kan worden verkregen. Eveneens meende Mr. Hoogeveen, dat deze maatregelen met terugwerkende kracht zullen worden genomen.)

Curaçao.

PRINSES JULIANA EN CURAÇAO

Van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana ontving Zijne Excellentie de Gouverneur dezer dagen het volgende telegram:

„Bij mijn aankomst in Ottawa vond ik Uw hartelijk telegram, mede namens bevolking ter gelegenheid van Beatrix' verjaardag, waarvoor vriendelijk dank. Zeer verheug ik mij U en allen in Staatsdeel spoedig te ontmoeten.

Juliana."

PRINSES JULIANA KOMT MET DE „MEEUW".

Al is de dag nog een Curaçaos geheim, reeds is bekend, dat het weer een nationale K.L.M. zal zijn, die Hare Koninklijke Hoogheid van Miami naar Curaçao zal brengen. Het vliegtuig „De Meeuw" van de KLM zal hiervoor enigszins worden heringericht. Enkele zitplaatsen zullen worden weggenomen en een tafeltje zal worden aangebracht, zodat Hare Koninklijke Hoogheid gedurende de tocht gelegenheid zal hebben een kaart met de route voor Zich te leggen.

Het vliegtuig zal bestuurd worden door den Chef van Hato, den Vlieger Henri C. M. van Hakkenberg van Gaasbeek. Vanzelfsprekend zal ook de Hoofdvertegenwoordiger van de KLM alhier, Dr. Diak A. IJsselstijn, de tocht naar Miami en terug medemaken.

Aardig is in dit verband, dat de open automobiel, waarin Hare Koninklijke Hoogheid gedurende hoogstderzelver verblijf in ons land zal rijden, ook de bekende open auto is van den Heer Hakkenberg. Het is een zeer leuk idee geweest om bij dit koninklijke bezoek een open automobiel te nemen, zodat elkeen Hare Koninklijke Hoogheid zal kunnen zien.

Gelijk bekend zal Hare Koninklijke Hoogheid verschillende ritten door de stad, zowel op de Punt, de Overzijde als ook door Scharloo maken wanneer Zij zich naar de verschillende instellingen begeeft, die op het programma eergisteren stonden vermeld.

En hier volgen thans de bizonderheden over het grootse défilé, dat op de 2e dag (dus op ....dag) zal worden gehouden om 16 uur. Hoewel de Curom zich die dagen niet onbetuigd zal laten en Verteller Herman de Man persoonlijk ooggetuige-verslagen van alles zal geven, wekken wij toch ieder op om zoveel mogelijk op straat te gaan. Laat het een gezellige drukte worden. Het is nog wel niet bekend, maar vermoedelijk zal hier evenals in Suriname, wel de gehele week vrijaf gegeven worden voor de scholen.

Dus thans het défilé:

Deelneming: Open voor alle verenigingen, clubs, organisaties op alle gebied.

Verzamelplaats: a) Verenigingen thuis behorend aan de Oostzijde van de haven (Punda, Scharloo, Pietermaai, alsmede. verenigingen te Emmastad, Scherpenheuvel, Santa Rosa etc., etc.) verzamelen op het sportterrein van de C.S.C., Bargestraat, Scharloo.

b) Verenigingen thuis behorend aan de Westzijde van de haven (Otrabanda, Marchena, Sta. Maria, Julianadorp, St. Michael, Barber, Westpunt etc. etc.) verzamelen op het sportterrein Mundo Nobo.

Opgave: Verenigingen onder a) bij den Heer A. B. Faay (kantoor T.A., telefoon 571 of Julianadorp 720); onder b) bij den Heer H. Dennert (kantoor, telefoon 750, thuis 220).

Leeftijd: Alle leeftijden van 7 jaar af. (Het défilé wordt verdeeld in een juniores- en een seniores-afdeling.)

Tijd: Alle deelnemers dienen op de onder de sub a) en b) genoemde plaatsen aanwezig te zijn uiterlijk 15 uur.

Datum: Wordt nog nader bekend gemaakt (dag na aankomst).

Kleding: Zoveel mogelijk in clubuniform, hoewel niet verplicht.

Banieren: Zoveel mogelijk vlaggen, vaandels e.d. mede te voeren. Deze te dragen of aan de kop van de vereniging of aan de rechterflank. Het is echter niet toegestaan reclame, of spreuken betreffende politieke of religieuze gezindheid mede te voeren.

Route: a) Punda:

C.S.C.-terrein, Bargestraat, Scharlooweg, Ooststraat, Woutersplein, Abraham de Veerstraat, De Ruyterkade, Theaterstraat, Pietermaai, Bredestraat, Emmaburg, Brionplein, Rifwaterbrug, Stadion.

b) Overzijde:

Sportterrein Mundo Nobo, Piscaderabaaiweg, Jacob Binckestraat, Rodeweg, Bredestraat (O), Brionplein, Rifwaterbrug, Stadion.

Leiding: Pundatocht: A. B. Faay; Otrabandatocht: H. A. Dennert; Samenvoeging Brionplein: A. B. Faay; Stadion: H. C. J. Nieuwenhoff en Mr. L. A. L. Weeber.

Stadion: Gedefileerd wordt langs de overdekte tribune. Bij het begin van de overdekte tribune worden per vereniging de vlaggen gestreken, naar rechts (zijde van de tribune).

Opgesteld wordt op het speelterrein volgens aanwijzing, waarna:

1o. Aanbieding bloemen aan Hare Koninklijke Hoogheid.

2o. Samenzang.

3o. Eventueel korte toespraak.

4o. Samenzang: Wilhelmus.

EEN GROTE DAG NADERT.

P. Rietkerk schrijft:

Een grote dag nadert. Een dag waarnaar wij allen verlangend uitzien. De komst van onze Prinses. Kan Curaçao zich gelukkiger gevoelen dan met dit bezoek? Ik ben ervan overtuigd, dat eenieder uwer zijn best wil en zal doen om bij dit bezoek te tonen uw ware en onvervalste trouw aan Oranje en Nederland en alles te doen, opdat onze Princes zich op dit stukje Vrij Nederland gelukkig zal gevoelen. U versiert uw straat, buurt of huis. Doch velen zullen hier wegens gebrek aan de benodigde artikelen niet dat bereiken, wat men gaarne gewenst had.

Maar dat is niet zo heel erg. Het Rode Kruis, dat altijd hulp verleent in nood, kan ook hiermede helpen.

Zoals u wellicht weet, is Prinses Juliana de Voorzitster van het Nederlandse Rode Kruis. Dagelijks spant Zij zich thans in en geeft Haar krachten om het Nederlandse Rode Kruis buiten het bezette gebied paraat te houden om straks als het mogelijk is het jammerlijk lot van duizenden landgenoten te helpen verzachten. Zij beschouwt dit als een van Haar voornaamste plichten en doet het werk met de liefde en opoffering, zoals alleen een Oranje het kan. Dat ook het Curaçaose Rode Kruis Haar belangstelling heeft, moge blijken uit het feit, dat Zij nog kort geleden een zeer belangrijk bedrag aan onze afdeling schonk.

Verloofd

J. Coevert

en

B. Hagendijk

Curaçao 20 Februari 1944

GETROUWD.

Decirê Wets

met Juffrouw

Henrijette Starke.

Curaçao, 19 Februari 1944.

De Kroniek der Victorie

14 Februari — Noordamerikaanse vliegtuigen bombardeeren Ponape in de Carolinen.

15 Februari — De Britten doen hun grootste luchtaanval op Berlijn sedert het begin van de oorlog. De landing op de Groene eilanden door MacArthur gemeld.

16 Februari — Noordamerikaanse vloot- en luchtstrijdkrachten openen een grote aanval op Truk.

17 Februari — De 10 omsingelde Duitse divisies bij Korsun door de Russen opgeruimd. Noordamerikaanse troepen landen op Eniwetok in de Marshall-groep.

De aanval, welke deze week door een grote Noordamerikaanse vlootmacht op de Japanse vlootbasis Truk geopend werd, zal voor velen gekomen zijn als een verrassing en niet in het minst voor de Japanners zelve. Het is immers nog maar aan het begin van deze maand dat de invasie van de Marshall-eilanden ondernomen werd door de Noordamerikanen en nauwelijks twee weken nadat de atol van Kwajalein, welke in deze groep de sleutelpositie inneemt, werd veroverd door de mariniers en soldaten van Uncle Sam.

Hieruit kunnen wij zien, dat de Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse vloot in de Stille Oceaan, Admiraal Chester W. Nimitz, van plan is het offensief tegen Nippon met alle kracht in te zetten en de vijand dáár te treffen waar hem de meeste schade wordt toegebracht.

Met de aanval op Truk wordt een einde gemaakt aan de beheersing van een groot deel des Stillen Oceaans door de Japanners. Of het Japanse 'Pearl Harbor' genomen wordt of niet, wij kunnen gerust aannemen, dat het als een groot struikelblok voor de Noordamerikaanse opmars naar de Philippijnen zal worden verwijderd nu de Noordamerikaanse vloot getoond heeft in staat te zijn er een rechtstreekse aanval op te doen. Gelijk Kwajalein het hart is van de Marshall-groep, zo is Truk het hart van de Carolinen en tevens van het gehele Westelijke deel van de Stille Oceaan.

De Noordamerikaanse strategie heeft overigens sedert het begin van dit jaar bewezen zeer goed te zijn. Wij kunnen nu gerust zeggen, dat de buitenste Japanse verdedigingsring doorbroken is. Het Japanse vok kan zich niet meer veilig achten op zijn hoofdeilanden. Want als een machtige basis als Truk rechtstreeks kan worden aangevallen dan kan ook Japan zelf het ergste verwachten. Met de opvoering van het afweergeschut op de oorlogsschepen is het bovendien mogelijk geworden de vijandelijke vliegtuigen die hun bases op het land hebben, te tarten. Reeds verschillende malen is bewezen, dat een vlootmacht, welke zich om vliegdekschepen gegroepeerd heeft, niet kan worden aangevallen door een luchtmacht, zonder dat die daarbij reusachtige verliezen lijdt. Want afgezien van de verdediging, die geboden wordt door gevechtsvliegtuigen van de marine wordt zulk een ontzaggelijk gordijnvuur omhoog geworpen, dat aanvallende vliegers meer kans hebben te worden gedood dan er levend af te komen.

Door de laatste gebeurtenissen is de toestand in de Stille Oceaan zeer veranderd. Van nu af aan zullen de Japanners met grote moeite de verbindingen met de bezette gebieden in het Zuiden kunnen onderhouden. Het gebied van de Salamons eilanden en de Bismarck Archipel kan reeds als volkomen verloren worden beschouwd voor de Japanners.

Door de Geallieerde landingen op de Groene eilanden zijn alle Japanse troepen, die zich nog op de Salomonseilanden bevinden, geïsoleerd. En de vernieling van een Japans convooi door vliegtuigen van MacArthur heeft aangetoond, dat de vijandelijke garnizoenen op Nieuw Britannië en Nieuw Ierland ook niet veel hoop meer behoeven te koesteren op redding. Rabaul is als basis onbruikbaar gemaakt en Kavieng — een weinig Noordelijker — ondergaat al hetzelfde lot.

Wij mogen gerust zeggen, dat wij een week achter de rug hebben, waarin door de Geallieerden beslissende resultaten werden geboekt. Dit geldt voor de strijd tegen Japan maar dit geldt ook voor de strijd tegen Duitsland.

Toen wij het vorig weekeinde ingingen hield iedereen het hart vast over de ontwikkeling van de strijd ten Zuiden van Rome. Sommigen spraken al van een nieuw Duinkerken, hoewel wij niet zo pessimistisch waren.

Thans blijkt, dat de Geallieerden zich hecht genesteld hebben op het strandhoofd van Anzio na verwoede Duitse tegenaanvallen te hebben afgeslagen. En al behoeven wij ons niet te ontveinzen, dat de landingen aan de Duitse flank niet dát resultaat gehad hebben dat door het Geallieerde Hoofdcommando verwacht werd, toch kan er nog iets goeds uit voortkomen. Dit is echter afhankelijk van de strijd, die aan het hoofdfront van het 5e leger in Italië woedt.

Daar moet Cassino genomen worden en de Gustav-linie zal moeten worden doorbroken, zodat de opmars door de vallei van de Liri naar het Noorden kan plaats vinden.

Het is wel te betreuren, dat de abdij op de Monte Cassino in de pogingen der Geallieerde troepen om dit te doen moest worden geofferd. Of de Geallieerde bevelhebbers goed gehandeld hebben door tot de vernieling ervan opdracht te geven zal in de toekomst misschien blijken. In ieder geval werd de aanleiding hiertoe gegeven door de nazies en op hen rust dan ook de grootste schuld.

Er zullen zich ongetwijfeld nog verschillende van dergelijke incidenten in Italië voordoen voordat de nazies geheel uit dat land verdreven zijn. Wij kunnen daarom slechts hopen, dat het vijandelijke verzet zo spoedig mogelijk zal instorten als gevolg van de druk, die van alle kanten geoefend wordt. Het grote bombardement van Dinsdagavond op Berlijn, waarbij meer dan 2800 ton aan bommen geworpen werd, heeft hiertoe weer een weinig bijdragen. En het offensief, dat de Russen uit het Oosten voortzetten helpt hierin aanzienlijk. Er bestaat weer een Duits leger minder nu de Sovjets de 10 divisies, die bij Korsun omsingeld werden, hebben opgeruimd.

Generaal Von Mannstein is niet in staat gebleken de omsingeling te breken, hoewel Berlijn misschien het tegengestelde wil beweren. Meer naar het Zuiden is Krivoi Rog in het brandpunt van een slag die ook niet gunstig voor de nazies verloopt.

En in het Noorden staat het Rode leger op het punt de Baltische republieken binnen te stormen, waartoe nog enkele sleutelpunten moeten worden genomen. De Russen volgen hier een tactiek van grote flankeerbewegingen, die telkens opnieuw de nazies in gevaar brengen te worden omsingeld. Als men geen omsingeling wil risqueren is terugtrekken het gebod. Hierdoor hebben de Russen ook de Duitse ontruiming van Staraya Russa en Sjimsk geforceerd.

Nu Leningrad door Generaal Govorov vrijgewerkt is uit de Duitse omarming en het ernaar uitziet, dat de Baltische republieken zullen worden bevrijd, gaat het koppige Finland beseffen dat het niet lang meer zal duren of het zal van zijn groten Duitsen bondgenoot worden geïsoleerd.

Om dit besef nog levendiger te maken zijn de Russen begonnen met grote luchtaanvallen op de voornaamste Finse steden. Reeds verschillende dagen doen geruchten de ronde over vredesonderhandelingen, die in Stockholm gevoerd worden tussen Juhu Kusti Paasikivi en Mevrouw Alexandra Kollontay, Gezante van de Sovjet Unie in Zweden.

Wij kunnen dus hopen en verwachten, dat het niet lang meer zal duren of er zal een satelliet van Hitler minder zijn in Europa.

Buitenland.

PERSCONFERENTIE VAN KNOX.

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine, Frank Knox, gaf op een persconferentie als zijn mening te kennen, dat de Noordamerikaanse strijdkrachten, een grote overwinning hebben behaald bij de aanval op Truk, de voornaamste Japanse vlootbasis in de Stille Oceaan. „Ik geloof dat deze aanval een overwinning van volledige omvang is, welke niet bekend zal zijn voordat de noodzaak om de radio's stil te houden voorbij is.

In antwoord op vragen zeide Knox, dat hij geen inlichtingen had, welke erop wijzen, dat de operatie is voltooid en dat geen biezonderheden bekend zullen zijn alvorens de schepen weer zonder gevaar van hun radio-apparaten gebruik kunnen maken.

Toen hem gevraagd werd om commentaar op de berichten van de Japanse radio als zouden landingen zijn gedaan op de hevig versterkte vijandelijke basis, zeide Knox slechts: „Dit was een luchtaanval door vliegtuigen van vliegdekschepen." Hij zeide, dat de gehele onderneming onder leiding staat van Admiraal Raymond Spruance, Bevelhebber van de vloot in het centrale deel van de Stille Oceaan, maar dat hij geen inlichtingen had omtrent de afzonderlijke Commandanten van de vlootmacht, die gewikkeld zijn in de erste aanval van de oorlog op Truk.

Bij een bespreking van de oorlogstoestand over het algemeen zeide Knox, dat het van betekenis is, dat de Noordamerikaanse vlootstrijdkrachten zich thans onbeperkt door de gebieden van de Stille Oceaan kunnen bewegen en tijd en plaats vaststellen voor haar aanvallen. „De voornaamste betekenis van de aanval op Truk door vliegtuigen van vliegdekschepen", zo zeide hij „is het toenemende vermogen van onze zeemacht en onze luchtmacht om hun kracht in Westelijke richting te werpen. Met onze toenemende vlootsterkte zijn wij thans in staat het offensief te nemen en den vijand te treffen op de tijd en plaats welke wij uitkiezen. Van verdere betekenis is, dat onze zeemacht niet beperkt is tot bepaalde gebieden. Integendeel is hij van zulk een omvang in de Stille Oceaan, dat hij zich laat voelen van de Bering Zee tot Australië." Knox zeide, dat deze kracht de Noordamerikaanse strijdkrachten in staat gesteld heeft den vijand te verdrijven uit de Aleoeten, de Gilbert-eilanden, het eiland Kwajalein in de Marshall-groep en de gehele Salomons Archipel. Hierdoor zijn tevens lucht- en vlootbases verkregen om de drang naar het Westen kracht bij te zetten. (Washington, (AP) 18.2).

DE AANVAL OP HET JAPANSE CONVOOI.

Geallieerde vliegers, die een Japans convooi aanvielen, dat op weg was van Truk naar de Bismarck Archipel hebben een der meest belangrijke overwinningen van de krijg in de Stille Zuizee geboekt. Ongeveedr 15 schepen werden in de grond geboord. De aanval duurde drie dagen. Hierbij verloren de Japanners ongeveer 36.000 ton aan scheepsruimte, waaronder 3 oorlogsschepen. Ook leden de Japanse bemanningen hevige verliezen. Tot de schepen, welke in de grond geboord werden, behoren: één torpedojager en twee corvetten, voorts, één tanker van 8000 ton, één transportschip van 7500 ton, 5 vrachtschepen van 2000 ton, 3 vrachtschepen van 1500 ton en één vrachtschip van 500 ton. Bij de bekendmaking van de overwinning zeide Generaal MacArthur, dat hiermede „practisch het gehele Japanse convooi is vernield".

FINNEN IN STOCKHOLM.

De Finse Minister van Binnenlandse Zaken Leo Ercko, is per vliegtuig uit Stockholm vertrokk naar Helsinki na verschillende dagen in de Zweedse hoofdstad te hebben doorgebracht. De ervaren Finse staatsman, Juhu Paasikivi, bevindt zich nog in Stockholm. Vele geruchten doen de ronde, dat de Finse leiders zich in Stockholm bevonden om de mogelijkheden van een vrede met Russische vertegenwoordigers te bespreken.

EVACUATIE-PLANNEN IN DENEMARKEN.

De Deense autoriteiten zijn een algehele ontruiming van Kopenhagen en nog 38 Deense steden aan het voorbereiden, als er zich misschien een invasie mocht voordoen (of voor de tengevolge van bombardementen geëvacueerde Duitsers?) Gedurende deze ontruiming zullen slechts de vitale functies, zoals die van de politie, het postkantoor, de telefoon en telegraaf voortgezet worden. Elke toegangsweg naar de ontruimde en afgesloten stad zullen worden bewaakt. Al de 1700 Deense gemeenten hebben opdracht gekregen hun inkwartieringsplannen voor te bereiden.

GESTAPO ZOEKT STEINBECK.

Het boek van Steinbeck „The Moon is Down" is een van de uitgaven die in Denemarken verboden zijn. De Deense studenten hebben het toch laten vertalen, stencillen en distribueren. Een student in wiens huis enkele afschriften ervan gevonden werden werd gearresteerd. De Gestapo vroeg hem: „Wie heeft dit geschreven en waar is hij?"

De student vertelde het hem. „Je liegt! Hij is hier en je weet waar hij zich verborgen houdt. Beken het of je zult er voor boeten!" De student bleef er 3 uren over gedaan om den Gestapo-man ervan te overtuigen dat de schrijver werkelijk een Noordamerikaan is die in Noord-Amerika woont en zelfs toen werd de zaak doorgegeven naar Berlijn om een verder onderzoek in te stellen.

NIEUW ELEMENT IN HET BLOED ONTDEKT.

Het Zweedse nieuwsblad „Morgon Tidningen" zeide in een bericht uit Bern, dat Professor Szent Gyorgyi, een Hongaarse Nobelprijs-winnaar, een tot nu toe onbekend element in het menselijke bloed ontdekt heeft, dat hemophilia veroorzaakt, een erfelijke neiging tot onbeheerste bloeding. Professor Gyorgyi kreeg in 1937 de Nobelprijs toegekend om zijn ontdekkingen met betrekking tot vitamine C (Stockholm, (AP) 18.2).

DE NEDERLANDSE JODEN.

Een document dat uit Nederland gesmokkeld werd, geeft te kennen, dat bijna de gehele Joodse gemeenschap in Nederland, bestaande uit 180.000 personen, door de Duitsers is uitgeroeid. Dit geschiedde door moord, sterilisatie en deportatie. Men gelooft, dat enkele honderden Joden in Nederland ondergronds zijn (Londen, (AP) 18.2).

DE POOLSE GUERRILLERO'S.

De Poolse ondergrondse strijdkrachten zullen misschien spoedig opdracht krijgen om haar medewerking te verlenen aan de oprukkende Russen waardoor een van de drie ernstige problemen tussen Moskou en de Poolse regering in Londen zal zijn opgelost.

Naar vermeld zou de Poolse regering in Londen besloten hebben, dat de ondergrondse steun moet bieden aan de Russen, hoewel de opdracht daartoe ingehouden werd terwijl Churchill en Stalin in correspondentie waren met het doel een einde te maken aan het dispuut (Londen, (AP) 17.2).

Ons Koninkrijk.

ONTSNAPPING VAN PRIESTERS EN ZUSTERS.

Pater A. Cruysberg heeft te Melbourne verslag uitgebracht over de ontsnapping van drie priesters en vijf nonnen uit Wewak, die een tocht van vier maanden maakten door de jungle en over de bergketens; een keer werden zij door koppensnellers aangevallen en werden enige dragers het slachtoffer. Het missiehuis waar zij verbleven, was door de Japanners geplunderd en zij vertelden hoe te Alexishafen duizend stuks vee door de Japanners werden geslacht en twee priesters gedwongen werden hun beste kleren aan te doen, waarna zij naar hun graf werden geleid en daar doodgeschoten. De ontsnapten waren twee Nederlandse en een Duitse priester, een Nederlandse, twee Oostenrijkse en twee Duitse kloosterzusters. Toen zij hun vlucht pas begonnen hadden zij met regen en modder te kampen; de eerste dagen droegen de priesters iedere dag de mis op, maar toen zij in de bergen kwamen, waren zij te uitgeput. Toen de Japanners de achtervolging begonnen zette een bijtende koude in en hevige regen hield de Japanners op; de nonnen trokken door de jungle met hun wijde kleren aan en hun kruisbeelden in de hand en slaagden er in deze reis, die onmogelijk werd gehouden voor vrouwen, goed te beëindigen.

BRAZILIAANS BEZOEK IN PARAMARIBO.

Een Braziliaanse afvaardiging onder de leiding van kolonel Joaquin Magelheas Barata kwam Dinsdag jl. te Paramaribo aan; een erewacht was opgesteld bij het Gouvernementshuis. Van de afvaardiging maakten verder deel uit: Roberto de Arudo Botelho, secretaris van het Departement van Buitenlandse Zaken, Dr. Alvaro de Silvereira, Dr. Lindolfo Mesquita van het Ministerie van Propaganda. Van alle officiële gebouwen wapperde de Braziliaanse vlag en door den Gouverneur werd een banket aangeboden. Tijdens de officiële ontvangst werd een concert gegeven door een militaire kapel op het plein voor het Gouvernementshuis. Woensdag jl. bezochten de gasten de bauxiet-mijnen en 's avonds had een cocktail-partij plaats aangeboden door den Braziliaansen Consul-Generaal. Donderdag werd een bezoek gebracht aan de militaire kampen.

SPOTLIEDJES IN SCHUILKELDERS.

Terwijl de jeugd van andere landen misschien iets romantisch vindt in de verduisterde schuilkelders, maken de Haagse postkantoorbedienden er van gebruik om spotliedjes op de N.S.B. te zingen. „Volk en Vaderland" heeft protest tegen aangetekend.

VERWISSELING VAN KAMPEN.

Noordamerikaanse soldaten zijn ondergebracht in het vroegere Nederlandse kamp in Engeland. De Prinses Irene brigade heeft een ander onderkomen gevonden. De nieuwe bewoners van het kamp waren opgetogen over de voortreffelijkheid van hun kwartier.

HET ONDERWATER ZETTEN DER KUSTPROVINCIES.

„Het Vaderland" heeft het bericht bevestigd, dat in de Haagse Post is verschenen over het onderwater zetten van de kustprovincies.

Het „Vaderand" schrijft evenwel, dat de bevolking op tijd zal worden gewaarschuwd en er dus geen reden is zich bevreesd te maken. De H. B. had ongelijk, beweert „Het Vaderland" en overdreef toen zij schreef dat in deze totale oorlog geen rekening wordt gehouden met de burgerbevolking. Het blad maant aan tot kalmte en zegt, dat hoewel iedereen er op verdacht moet zijn en de inval kan plaats grijpen, het zover nog niet is.

NIEUWE OPROEP OM STEUN.

In een nieuwe oproep tot de Nederlandse bevolking van radio-Oranje met het oog op een eventuele invasie, gaf een Nederlands officier de raad naar het dichtstbijzijnd hospitaal aan hoogte te stellen van de omgeving, opdat iedereen, indien gevraagd, de weg n aar het dichtsbijzijnd hospitaal aan kan geven, weet waar de in de omgeving zijnde spoorweglijnen naar toe gáan, waar overwegen en bruggen zijn en desnoods een plattegrondje kan maken van de omgeving met alle paden en zijwegjes er op.

LAATSTE NIEUWS

— **Een Geallieerde** officier in het Hoofdkwartier te Napels deelde mede, dat de Duitsers thans de grootste pogingen doen om het Geallieerde strandhoofd ten Zuiden van Rome op te ruimen. 4 Duitse divisies — van 40.000 tot 60.000 man — doen hevige aanvallen op de Geallieerde linies. De tanks en het voetvolk van het 5e leleg doen evenwel tegenaanvallen en hebben den vijand „hevige verliezen toegebracht." Ook maakten zij enige voortgang. De berichten van het front melden, dat de Duitsers vandaag zelfs met grotere woede aanvallen en dat de Geallieerden hun linies verdedigen in grimmige gevechten. De Geallieerren aan het hoofdfront van het 5e leger hebben het spoorwegstation van Casino veroverd.

— **De radio van Tokio deelt mede, dat een der Noordamerikaanse vlootmacht met vliegdekschepen de Oostelijke keten van de Marshall-eilanden aanvalt, terwijl een andere vlootmacht de aanavl tegen Truk voortzet en een andere Eniwetok aanvalt.**

In de Oostelijke keten van de Marshall-eilanden werden de atollen van Taroa en Maloelap Woensdag bestookt.

— **De radio** van Vichy deelde mede, dat Rome in de afgelopen nacht wederom hevig is gebombardeerd. De Geallieerden doen bijna elke nacht aanvallen op spoorwegobjecten in het gebied van Rome in een poging de toevoer van Duitse voorraden naar het strandhoofd van Anzio te onderbreken.

— **De Britse Admiraliteit deelt mede, dat Britse duikboten 19 vijandelijke schepen tot zinken hebben gebracht, 6 andere vermoedelijk tot zinken gebracht en nog 8 andere hebben beschadigd bij verrichtingen in de Atlantische Oceaan, de Middellandse Zee en de wateren van het Verre Oosten.**

AANVAL OP LONDEN.

Drie golven van zware en middelzware Duitse bommenwerpers hebben de hevigste aanval op Londen gedaan sedert de kostbare aanvallen van 1941. Nog lang nadat het donderend gordijnvuur van het afweergeschot wegstierf was de lucht rood van de branden, terwijl reddingsploegen door de wrakstukken groeven naar slachtoffers. Het is nog niet bekend hoeveel slachtoffers werden veroorzaakt, maar blijkbaar is het aantal groot.

Tonnen van springstoffen en duizenden brandbommen regenden neer op ten minste 3 kerken, 2 hospitalen, een aantal schoolgebouwen, een hotel, een groot warenhuis, vele apartementsgebouwen en hele rijen huizen. Britse gevechtsvliegtuigen stegen op om den vliegtuigen werden boven hun bases in België en Noord-Frankrijk neergeschoten. De aanval, welke ongeveer een uur duurde, was belangrijk groter dan die van 13 Februari. (Londen, (AP) 19.2).

Jaarbeurs van Medellin een groot succes.

Kan vergeleken worden met Utrecht, Birmingham, Leipzig, Parijs.

COLOMBIA WIL, COLOMBIA KAN.

Land- en Mijnbouw alsmede de Industrie vertegenwoordigd.

De oorlog en de suikerexport.

Waar uiteraard de aan het begin van dit jaar georganiseerde jaarbeurs van Medellin een belangrijk onderwerp van gesprek in handelskringen vormt, en de beoordelingen, ook van Colombianen, nogal uiteenlopen, besloot ik zelf eens een kijkje te nemen.

De hierboven aangehaalde slagzin, die men in de propaganda voor de jaarbeurs en in Medellin in bijna alle winkel-étalages terugvindt, kwam mij bij mijn verschillende bezoeken aan deze tentoonstelling steeds weer in de gedachte: want ofschoon Colombia nog een jong industrieland is, vond ik toch, dat de expositie van de Colombiaanse nijverheid in Medellin geen slecht figuur maakt bij de vele jaarbeurzen en tentoonstellingen van die aard, die ik in Utrecht, Amsterdam, Londen, Birmingham, Brussel, Parijs en Leipzig heb gezien. Was ik van tevoren, eerlijk gezegd, nogal sceptisch, het bezoek zelf heeft deze indruk geheel weggewerkt. Hier wordt arbeid verricht, men wil, en men heeft ook al wat interessants bereikt. Men weet ook vooral zijn zaak te presenteren, de stands zijn goed ingericht, en men heeft veel vaak de praestaties op indrukwekkende wijze weergegeven.

Het eerste, wat iemand die de tentoonstelling gaat bezoeken, opvalt is dat in de onmogelijk korte tijd van 25 dagen een prachtige brede en geasfalteerde toegangsweg is aangelegd, of liever een dubbele weg voor beide richtingen autoverkeer. Vóórdat men aan de eigenlijke jaarbeurs komt, ziet men een grote „ijzeren stad", een soort kermis, die wel zeer in trek bleek te zijn, maar door mij niet is bezocht.

De tentoonstelling zelf omvat stands zowel van land- en mijnbouw als van eigenlijke industrie, terwijl naast particuliere inzendingen, ook tal van overheidsorganen iets omtrent hun activiteit demonstreren.

Overigens heeft deze jaarbeurs een onvolledig overzicht van de Colombiaanse industrie, tal van grote firma's zijn niet vertegenwoordigd, eensdeels natuurlijk omdat een te Medellin gevestigde firma zich goedkoper kan doen vertegenwoordigen dan ondernemingen die elders haar zetel hebben, en de leiders van deze laatste groep natuurlijk niet zo gemakkelijk een maand uit hun zaken breken, als de plaatselijke firma.

Ik vermeen evenwel ook, dat hier het vroeger wel eens geschilderde regionalisme van de bewoners van Antioquia (hoofdstad Medellin), en de reactie hierop van andere Colombianen, een woordje meespreekt.

Grote vlucht der textielnijverheid.

Het talrijkst zijn de verschillende textielfabrieken vertegenwoordigd, en de tentoonstelling doet zien, welk een vlucht deze tak van nijverheid in Colombia in de laatste 35 jaar heeft genomen. Een enkel cijfer moge dit illustreren: Coltejer, een der grootste, zo niet de grootste onderneming, had in 1907 12 arbeiders, tegen 4.500 in 1943, werkgevend aan families die circa 16% van de bevolking van Medellin uitmaken.

Pharmaceutische laboratoria.

Daarnaast kan als belangrijke inzending die van de verschillende pharmaceutische laboratoria worden genoemd, ofschoon ook hier vele grote firma's ontbreken. Tekenend voor de omvang van deze geneesmiddelen industrie is wel, dat er ook een fabriek van een „grondstof" op deze jaarbeurs staat, nl. de ampullenfabriek Fábrica Colombiana de Ampolletas, verleden jaar in Bogotá opgericht. Ik meen dan ook, dat de pharmaceutische industrie al een aardige export heeft, al vormen grondstofmoeilijkheden natuurlijk grote belemmeringen.

Metaal- en glasindustrie.

De metaalindustrie is nog jong en weinig ontwikkeld, maar men telt toch onder de exposanten een ijzergieterij, een machinefabriek, een fabriek van stalen meubelen en nog een paar andere ondernemingen.

Enige inzendingen van de glasindustrie laten mooie producten zien, te weten twee spiegelfabrieken en twee fabrieken van tafelkristal enz. Ook fabrieken van lederwaren geven al blijk van praestaties die een flinke vooruitgang bij enige jaren geleden betekenen.

Tabak, rubber, voedsel, drank.

De tabaksindustrie is met een paar belangrijke firma's vertegenwoordigd, zoals die van de Compañia Colombiana de Tabacos, de bekende Pielrojafabrieken, een millioenenonderneming, wier aandelen veelal in handen van kleine spaarders is, en dan de sigarenfabriek Villamizar uit Bucaramanga, wier producten voor vele toeristen uit Curaçao zeer gewaardeerd worden.

Een opkomende industrie is ook die van rubberproducten, die helaas onvolledig vertegenwoordigd is. Evenwel is het tentoongestelde zelf ook nog interessant genoeg.

Van de voedingsindustrie zij melding gemaakt van een meelfabriek, een chocoladefabriek, een fabriek van meelproducten van Vigig, alle eenlingen van een groot aantal producenten, en dan de fabriek van eetbare oliën en vetten, enz. waarbij de Curaçao Trading Co. bij geïnteresseerd is.

De dranken-nijverheid is ook flink vertegenwoordigd. Allereerst de onderscheidene gemonopliseerde overheidsfabrieken van sterke drank: de meeste Departementen (= min of meer provincies) die deze dranken en ook eaux-de-cologne etc., produceren, hebben een stand. Daarnaast een expositie van de Bavaria-kolos, een brouwerij met ik meen 14 fabrieken, en dan een fabriek van limonades. Van dit laatste vocht heeft men in dit warme land, met vaak gebrek aan zuiver drinkwater, tal van grotere en kleinere ondernemingen, niet op de show aanwezig.

Landbouw, katoen, koffie.

De meeste landbouw- inzendingen gaan van overheidswege uit, vaak van de stedelijke. Katoen-tentoonstellingen doen zien wat er op dit gebied bereikt is, en hoe men aan qualiteitsverbetering werkt: de koffiecultuur, zulk een belangrijke bron van inkomsten hier, is natuurlijk door de Federatie van (Colombiaanse) koffie-producenten vertegenwoordigd, een uiterst belangrijke organisatie in dit bedrijf. De stand van de verenigde suikerproducenten toont op duidelijke wijze de invloed van de oorlog op de Colombiaanse industrie aan: in 1940 voerde het land 300.000 zakken suiker van 50 KG in, in 1943 was de invoer nihil en de uitvoer 130.000 zakken.

Zorg voor blinden en doven.

Ik mag hier ook nog verschillende andere officiële inzendingen vermelden als: de ambachtsschool van Medellin, die de Cooperatieve InterAmerikaanse Gezondheidsdienst, die van de nationale munt, die van de Fabriek van Pharmaceutische producten van het Ministerie van Hygiëne enz. Zeer interessant was de stand van het doofstommen- en blindeninstituut van Medellin: trotse en gelukkige leraren en scholieren lieten het publiek door demonstraties zien, wat er met wederzijds geduld en taaie inspanning te bereiken is, hoe de door de natuur misdeelden gedeeltelijk uit hun sociaal isolement verlost worden. Blinde kinderen lazen hardop voor uit een boek met brailleschrift, waarbij omstanders gelegenheid kregen het gehoorde te controleren. Anderen namen een dictaat op een braille- schrijfmachine op, en ook hier was gelegenheid tot controleren. Weer anderen, eveneens blind schreven gedicteerde zinnen op een schrijfmachine neer: blijkbaar hadden ze uit hun hoofd op feilloze wijze geleerd, waar zich de toetsen bevinden

En ten slotte gaf een stokdove jongen met zijn leraar een demonstratie hoe men met een soort klop-alfabet zich met hem onderhouden kan. Een ontroerend gezicht, ontroerend voorbeeld hoe geduld, toewijding en vindingrijkheid het leed van mensen kan verzachten. Alsof er geen oorlog was.

Nog een enkel woord over de tentoonstelling. Het hier gegeven overzicht is op zichzelf zeer onvolledig, evenals de jaarbeurs slechts een zeer gedeeltelijk beeld van de nijverheid van dit land weergeeft. Op zijn beurt is de beoordeling van de waarde voor de export van de Colombiaanse industrie zonder een toetsing aan hun internationale prijsniveau van soortgelijke producten enz. niet goed mogelijk, terwijl verder ook de Colombiaanse industrie weliswaar veelal goed geld verdient door de oorlog, maar anderzijds ook veel met grondstofgebrek heeft te kampen. Vele ge-exposeerde artikelen zijn onder de huidige omstandigheden ook alleen maar academische" producten, d.w.z. men kan ze nu niet maken, door het ontbreken van talrijke benodigde materialen. Weer andere fabrieken hebben reeds een grote achterstand in haar orders, en vonden het daarom, onder de huidige omstandigheden onnodig te exposeren. Al deze factoren maken het niet goed mogelijk een concreet, nauwkeurig omlijnd oordeel over de Colombiaanse industrie te vellen. Toch is, globaal gesproken, deze jaarbeurs een alleszins geslaagde demonstratie van nationale energie, van succesrijke praestaties.

Dit gevoegd aan de bij vele verantwoordelijke Colombianen aan de dag gelegde werkelijkheidszin ten aanzien van de bereikte resultaten, doet de gerechtvaardigde verwachting uitspreken van grote dingen, die de Colombiaanse economie in de na-oorlogse wereld zal praesteren, tot verhoging zowel van de nationale, als van de internationale welvaart.

G. H. W.

WERELDNIEUWS

HERBERT OVER ZIJN REIS.

De Afgevaardigde Herbert, Democraat van Louisiana en Voorzitter van het subcomité voor marine-aangelegenheden, die pas teruggekeerd is van een inspectie der marine-bases in het Caraïbische gebied (Curaçao inbegrepen — Red.) heeft in een vraaggesprek de medewerking geprezen welke door de Verenigde Staten verkregen wordt van Venezuela, Suriname, Trinidad en andere landen en eilanden van het Caraïbische gebied en Zuid-Amerika. Het Comité zal binnenkort formeel verslag uitbrengen over de inspectie-reis welke drie weken in beslag nam (Washington, (AP) 17.2).

NOORDAMERIKAANSE 9e LUCHTMACHT IN ENGELAND

Naar vermeld wordt bevindt zich thans de Noordamerikaanse 9e luchtmacht in Groot Britannië voor het bieden van steun aan de Geallieerde grondstrijdkrachten bij de invasie van West-Europa. De 9e luchtmacht staat onder bevel van Generaal Majoor Lewis Brereton, vroeger Bevelhebber van de Noordamerikaanse luchtstrijdkrachten in Brits Indië en later in het Midden-Oosten (Londen, (AP) 17.2).

NIEUWS UIT BELGIË.

— Volgens berichten uit bezet België, werden de Duitsers van 57 jaar onlangs gemobiliseerd. De maatregel is zelfs van toepassing op degenen wier gezondheidstoestand te wensen overlaat.

— Volgens berichten uit bezet België werden de verloven der naar Duitsland gedeporteerde werklieden geschorst omdat deze werklieden geweigerd hebben dienst te nemen in het Duitse leger „om het communisme te bestrijden".

EEN DAPPERE KNAAP.

— De Belgische Admiraliteit heeft het „Sea Cadet Gallantry Cross" aan den 16-jarigen Cadet Georges Harvis, uit Fleetwood, verleend voor de redding van een jeugdigen Belgischen vluchteling van 4 jaar die op 4 November jl. op de gevaarlijkste plaats van het strand te Fleetwood in zee gevallen was en die op het punt stond te verdrinken.

KLOPJACHTEN.

— Te Brussel hebben de Duitsers nieuwe klopjachten gehouden om zich van weerspannigen tegenover de gedwongen arbeid meester te maken.

In de trams en in de koffiehuizen werden honderden jonge lieden aangehouden. Verschillenden onder hen werden onmiddellijk in opgeëiste Belgische vrachtwagens naar Duitsland overgebracht.

AANVAL OP AMBON.

Het Japanse telegraaf-agentschap Domei heeft bekend gemaakt, dat 15 Noordamerikaanse viermotorige bommenwerpers een aanval hebben gedaan op Ambon en ernstige afgelagen door de luchtafweer. In tegenstelling met de gewone berichten, dat er geen schade aangericht werd, zeiden de Japanners ditmaal dat er lichte schade was. Het bombardement wordt niet vermeld in de berichten van de Geallieerden.

SCHADE AAN DUITSE VERDEDIGINGSWERKEN.

De schade die herhaaldelijk aan de Duitse verdedigingswerken te Rotterdam wordt aangebracht heeft geleid tot een waarschuwing, dat de Rotterdammers verplicht zullen worden dag en nacht de wacht op te trekken bij deze werken, indien er geen einde gemaakt wordt aan de vernielingen.

AANVALLEN OP MILITAIRE DOELEN.

Nederlandse Mitchells hebben aanvallen gericht op militaire doelen in het Noorden van Frankrijk. Heel de weg hadden zij te kampen met sterk en goed gericht afweervuur. De vliegers verklaarden, dat het wel het hevigste was, dat zij ooit hadden meegemaakt.

Op den 26sten Februari aanstaande hopen onze geliefde ouders

John C. Vinck

en

Graciela G. Soto de Vinck

onder Gods rijkste Zegen hun 25-jarige echtvereniging te herdenken.

Receptie 8 uur n.m.
Janwé No. 9

Hun dankbare kinderen,

Angel Ruben	Richard
William Robert	Ruth
Edith	Lionel
Constantino Ramón	Myrna